

Sygn. akt II CSK 725/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa P [...] Ośrodka Diagnostyki Medycznej "P" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko Wspólnocie Lokalowej Nieruchomości przy ulicy [...] w S.

o uchylenie uchwał,

na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 18 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w S.

z dnia 14 lipca 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /17,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. konieczne jest zawarcie w skardze kasacyjnej odrębnego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, zawierającego profesjonalny wywód prawny nawiązujący do wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek przedsądu ze wskazaniem, które z nich występują w sprawie i z uzasadnieniem stanowiska skarżącego w tym przedmiocie (postanowienie Sądu Najwyższego z 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że chociażby ze względu na odmienny cel instytucji przedsądu i jej odrębne oraz kwalifikowane przesłanki, wskazanie i uzasadnienie okoliczności decydujących o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może polegać na odwołaniu się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. W prawidłowo sporządzonej skardze kasacyjnej oba powyższe elementy muszą pojawić się oddzielnie i autonomicznie. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwana wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). W skardze wyodrębniła wprawdzie wywód dotyczący okoliczności uzasadniających jej przyjęcie do rozpoznania, jednakże uzasadnienie stanowiska o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej ograniczyła do stwierdzenia, że „związek uchwały nr [...] z uchwałą nr [...] ma jedynie charakter pozorny. Samo zapoznanie się z ich treściami prowadzi do wniosku, że jedna uchwała nie warunkuje wykonania drugiej. Z drugiej strony podstawowa wiedza prawnicza wskazuje na to, że ocena ważności czy

skuteczności uchwały może być dokonywane jedynie poprzez pryzmat okoliczności ściśle z nią związanych. W tym przypadku takiego związku ewidentnie nie było".

Przytoczone stwierdzenia skarżącej, wyczerpujące uzasadnienie powołanej przez nią przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, z całą pewnością nie spełniają wymagań przytoczonych wyżej i nawet nie uprawdopodobniają tezy o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 108 § 1, art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1804 ze zm.), orzeczono jak w postanowieniu.

jw

a.ł.